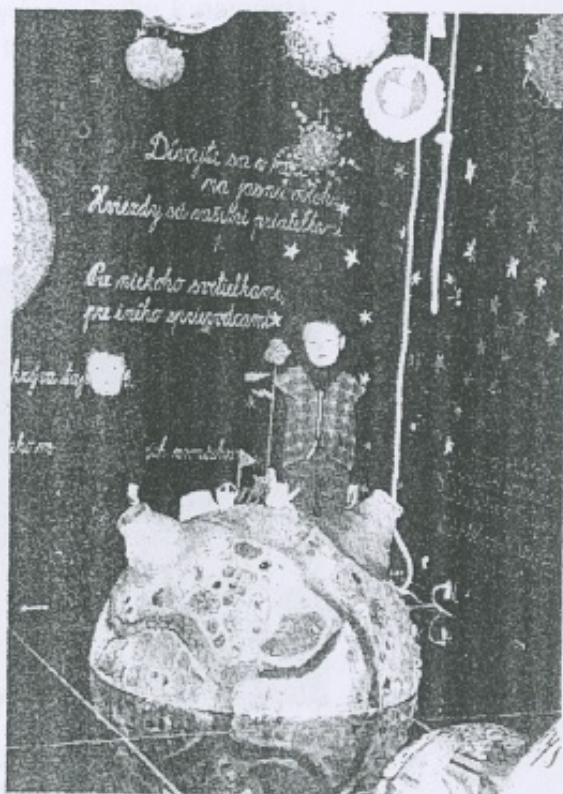

Všetci dospelí boli najprv deťmi, ale máloktorý z nich si na to pamätá

Jurko s Miškom pribehli k planéte Malého princa, na ktorej sú tri sopky, jeho ruža a stolička, z ktorej pozoruje západy slnka. Rozhliadajú sa po vesmíre, planétach posypanými kvetinami, semenkami, kôstkami... V priestore sú aj čierne diery. Nad ich hlavami sa ozýva šepot, zvonenie i smiech hviezd. Chlapci sa pozorne rozhliadajú a v tomto vesmírnom priestore čítajú. „V ďalekom vesmíre, medzi miliónmi hviezd je jedna planéta. Žije na nej Malý princ. Svedomito ju opatruje, čistí od nebezpečenstva burín, vymetá sopky a stará sa o ružu. Jedinú svojho druhu. Má ju rád, ale je smutný. Zdá sa mu, že táto kvetina je pyšná, nerozvážna. Preto Malý princ odchádza, chcel by spoznať iné svety a hľadať priateľstvo.“

Malý princ odchádza na krídlach sfahovavých vtákov. Chlapci prechádzajú tunelom. Odrazu sa ocitnú medzi oblakmi. Z výšky pozerajú na krajinu a na klzačke sa šmyknú až ku chalúpkam. Je tu plno detí. Z diaľky počujú zvončeky. Vari idú ovečky z paše? Niektoré sa spytujú. Smelší riešia tajničky. „Už to mám,“ volá malá Anička na Peťka a číta: „To hlavné je očami neviditeľné, dobre vidíme iba srdcom. A najdôležitejšie je vytvárať putá.“

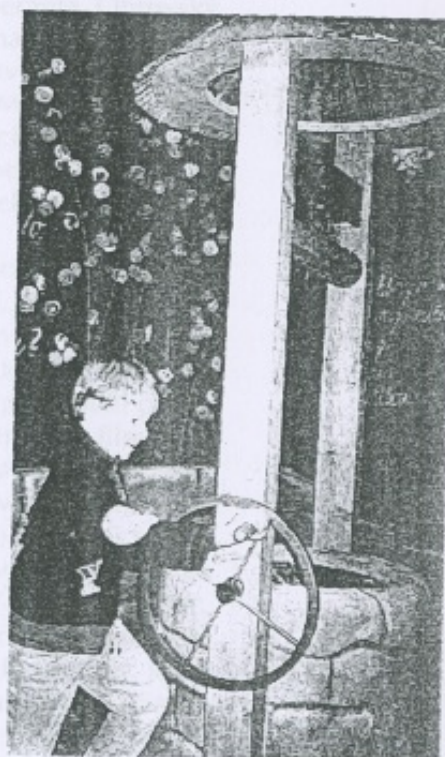

Ďalší sa hrajú s loptičkami, vkladajú ich do kráterov, zdolávajú prekážky na preliezačkách, hľadajú správnu cestu. Snažia sa vžiť do role Malého princa. Putujú cestami Malého princa až do záhrady s ružami, kde spomína na jedinú ružu na malej planéte a zisťuje, že jeho ruža nie je jediná. Bolo ich tu päťtisíc, všetky rovnaké v jednej záhrade a predsa vie, že tá jeho, hoci je podobná, je iná. Pretože ju polieval, dával pod sklenený zvon, chránil zástenou, je to jeho ruža.

Návštevníci majú čas si tu premýšľať, ale aj vlastnoručne vyrobiť ružu či iný kvet a až potom putovať k morskému pobrežiu. Odrazu sa ocitnú v púšti medzi piesočnými dunami, kde uviazlo lietadlo.

Priateľ kreslí Malemu princovi ovečku a na pušti sa stretáva s ľudom. Malý princ vraví, že púšť robí krásnou to, že niekde skrýva studňu. Chlapci berú hriadeľ, aby si nabrali vodu tak, ako Malý princ s kamaratom.

„Malý princ pil so zavorenými očami. Bolo to pôsobivé, ako nejaká slávnosť. Táto voda bola naozaj čosi iné ako obyčajná živina. Zrodila sa z chôdze pod hviezdami, zo spevu hriadeľa, z námahy našich rúk. Bola srdcom taká milá, ako nejaký dar. Keď som bol malým chlapcom, svetlo vianočného stromčeka, hudba na polnočnej omši a nežnosť usmievavmi takto obostrelí najväčším leskom vianočný darček, čo som dostal.“

Pri studni s citadelou, ktoré symbolizujú cieľ ľudského snaženia, hľadania, ľudské osudy, nachádzame citáty, kresby. Celá expozícia vyjadruje atmosféru príjemného putovania so zastávkami na zamyslenie a hranie.

Myšlienka o Malom princovi sa skutočne zrodila na púšti, keď Saint-Exupéry bol nútený stráviť noc pri poškodenom lietadle upro-

sa snaží využiť myšlienkové, obrazové bohatstvo knihy a nadčasové posolstvo, vyzýva nás, aby sme chránili našu planétu, vzájomne sa chápali a pomáhali si.

Výstava sa uskutočnila pri príležitosti 100. výročia narodenia autora knihy Antoina de Saint-Exupéryho. Malý princ patrí od prvého vydania knihy k najpredávanejším titulom. Od roku vydania

stred piesočných dún, vediať, že druhom sa ho podarí nájsť až nasledujúce ráno. Raz za takého súmraku zbadal, vraj, uprostred planéty zvláštnu čiernu skalu týčiacu sa k nebu. Ten kameň zaisťte nepochádzal zo Zeme, musel spadnúť z oblohy. Zotmelo sa, Saint-Exupéry si ľahol na krídlo lietadla a zaspal. A mal sen, do ktorého vstúpil v transformovanej podobe tento posledný obraz dňa. Ktoś nadpozemský položil k nemu čierny meteorit a milo sa s ním zhováral. Rozvidnelo sa, Saint-Exupéry sa prebudil, opravil lietadlo, vrátil sa na základňu a realita prekryla sen. Myšlienka Malého princa bola na svete. Autor o nej premýšľal dlhé roky a existuje veľa náčrtov a viacerô odlišných verzií rukopisu. Táto poetická rozprávka je napísaná so spontaneitou, aká je vlastná dialógu s dieťaťom-čitateľom, ale veľa podnetov v nej nájdeme všetci.

Výstava Cestami Malého princa, ktorá je v BIBIANE – Medzinárodnom dome umenia pre deti v Bratislave až do konca januára 2001,

sa predalo viac ako 50 miliónov exemplárov tejto knihy. Je preložená do 102 jazykov, od angličtiny po japončinu, medzi ostatnými aj do latinčiny a esperanta. Obrovský úspech zaznamenali knihy s kazetami a vydavateľstvo Gallimard vydalo aj CD-Rom Malého princa.

Mnohí súčasníci našli v tomto diele inšpiráciu, neodmysliteľného sprievodcu na nekonečných cestách túžob.

Do decembra bola v BIBIANE aj výstava LIETANIE, ktorá priblížila deťom dobývanie vzdušného oceánu. Okrem toho v kinosále SNG a kine Tatra premietali o Malom princovi animovaný film, ktorý videlo do konca roku 2000 vyše 2500 detí. Návštevníci, ktorí knihu poznajú, opäť prežívali jej posolstvo, u ďalších výstava vzbudila záujem dozvedieť sa z knihy viac. Knižka Malý princ je rovnako pre malých, ako aj dospelých. Je to rozprávanie o osamelosti, priateľstve, o liečivej sile nádeje a zmysle života.

Text a foto: ANNA HOLOŠKOVÁ